

naaeligt; det nytter ikke at ville eftertrage det ved Hjælp af Midler, som kunne medføre Gaardhed og Ubillighed i de enkelte Tilfælde; men jeg maa endnu hertil føie en Bemærkning, som jeg antager at være af største Bigtighed, og det er den, at en saadan Genhed, som Comiteen maa antages at have tilstigtet ved sit Forslag selv paa Billighedens Beføstning, men som Comiteen ved sit Forslag ikke vil naae, en saadan Genhed vil i mine Tanker meget snarere opnaaes, naar man følger Comiteen i et andet af dens Forslag, som jeg vel udtalte mig imod under den foreløbige Behandling, men som jeg idag, da flere synes at støtte sig paa Comiteens Anskuelse i saa Henseende, ikke nu skal modsætte mig ved Sagens 2den Behandling, det nemlig, at der tilforordnes de oprindelig af Regjeringen ansatte Amtskomiteer flere Medlemmer udnævnte af Regjeringen. Naar nemlig dette skeer, opnaaes jo derved, hvad Udvalget tilstiger, en større Garanti for Genhed og Lighed i Behandling i de forskjellige Amter, end det forekommer Udvalget, at der hidtil har fundet Sted. Vil man ikke være tilfreds dermed, men end yderligere, blot for at tilveiebringe Genhed, sige: Vi ville desforuden opstille saadanne Regler, som Veile Amtskomitee har fulgt, men forøvrigt ikke selv saa meget stærkt anbefale dem, og opstille disse Regler, enten det saa skeer paa Billighedens Beføstning eller ikke, saa troer jeg, at man gaaer for vidt, og det er det, som for mig er Hovedgrunden, hvorfor jeg maa stemme imod Udvalgets samtlige Forslag under Nr. 10, idet man derved gjør mere, end man behøver for at naae det tilstigtede Genhedsmaal. Hvad Udvalgets Forslag under Nr. 11 og 12 angaaer, kan jeg, hvad det under Nr. 11 angaaer, aldeles Intet have at erindre derimod, og hvad det under Nr. 12 angaaer, vil jeg heller ikke udtale mig derimod, da jeg har hørt, at den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die District (Stoaffeth), som i sin Tid har været Medlem af den Amtskomitee, som gjorde de oprindelige Forslag for Krigsskabens Ansættelse, ikke har erklæret sig imod denne Modification i de oprindelige Priser, og jeg kan da heller ikke fra Regjeringens Standpunkt have Noget at erindre derimod, thi det eneste

Factum, hvortil Regjeringen har støttet sig ved sin Bestemmelse, var netop samlede vedkommende Amtmænds Forslag, og naar altsaa disse Mænd paa et senere Stadium af Sagen ere blevne oplyste om, at det oprindelige Forslag i den Henseende kan taale nogen Modsetelse, kan det naturligtvis ikke være Regjeringens Mening, at ville modsætte sig det.

Ordføreren: Jeg skal først tillade mig et Par factiske Berigtigelser, inden jeg gaaer over til selve Sagen. En æret Rigsdagsmand, som nylig satte sig, har meent, at det skulde være indgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at Veile Amt ikke havde opstillet de Regler, som det i Almindelighed lagde til Grund, som aldeles usvavelige. Jeg skal i den Henseende henvisse til Udvalgets Betænkning 1ste Side 2den Spalte; thi der staaer netop udtrykkeligt antydet de Ord, som den ærede Rigsdagsmand troede, at Udvalget ikke skulde have lagt Mærke til. Jeg skal dernæst tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Obligationerne. Forsaavidt det er sagt, at den Erstatning, som udbetales i Obligationer, vilde blive 13 pCt. mindre end den, man betalte med contante Penge, skal jeg nemlig gjøre opmærksom paa, at Rigsdagen jo allerede har bestemt, at disse Obligationer skulde løbe med Rente fra 11te Juni 1849. Fra 11te Juni 1850 give Obligationerne altsaa 4 pCt., som først maae tages fra, og, naar man hertil lægger, at Sagen maa skee ikke kan blive endelig afgjort før ud paa Sommeren, og at der af de contante Penge naturligvis ikke svares Rente, saa vil man see, at det Tab, som finder Sted ved, at Betalingen skeer ved Obligationer, ingenlunde vil beløbe sig til 13 pCt., men vil gaae længere ned. Jeg skal ogsaa bemærke, at der i flere andre Henseender er skeet ikke ubetydelige Forhøielser. Saaledes gif de 4 Amtmænd ud fra, at en Betaling af 1 Rbd. om Dagen var en efter Omstændighederne påsende Erstatning for Kjørler; men Regjeringen har foreslaaet og Udvalget har tiltraadt, at denne Erstatning forhøies til 2 Rbd. De samme Amtmænd havde fremdeles meent, at der ikke burde fastsættes nogen Erstatning, naar Vedkommende selv reiste med det, som han skulde præstere, f. Ex. Fourage